

OVER
dames
ENTassen

MYLO FREEMAN

RUBINSTEIN

Nooit wijkt hij van haar zijde.
Hij heeft alles in zich wat zij nodig heeft.
Liefdevol zal ze hem strelen en in een
onbewaakt moment zijn geur opsnuiven.
En toch zal ze hem na verloop van tijd
weer inruilen voor een ander.
De dame en haar handtas.

De dame en haar tas

De geschiedenis van de handtas gaat, voor zover we kunnen zien, terug tot de Egyptische hiërogliefen, waarbij er buidels van stof rondom het middel werden geknoopt. Vanaf de 14^e eeuw zien we vrouwen op schilderijen vooral met gordels, ook wel *chatelaines* genoemd, waaraan allerlei gebruiksvoorwerpen werden gehangen zoals schaartjes, mesjes en vingerhoedjes. Mannen droegen beugeltassen aan een gordel om geld en andere belangrijke zaken met zich mee te dragen. Door ze mooi te versieren met borduurwerk of leerbewerking kon je de buitenwereld ook nog eens je status laten zien.

Dit veranderde met de uitvinding van de binnenzak voor de man aan het eind van de 16^e eeuw. Vanaf dat moment werd de tas een typisch 'vrouwending'. In de 17^e en 18^e eeuw droegen vrouwen zulke wijde kleren dat de buidels ook wel onder de kleding werden gedragen. Het waren een soort losse zakken die langs de dijen hingen. Ze kregen de bijnaam *reticule*, afgeleid van 'ridicule' ('belachelijk'). Het idee dat je onder je kleding zakken met spulletjes droeg als aanvulling op ondergoed vond men een belachelijk idee.

Aan het eind van de 18^e eeuw veranderde het modebeeld - de taille kwam hoger en het silhouet werd slanker. Dus geen ruimte meer voor de dijzakken. De *reticule* werd nu aan een koord of kettinkje aan de hand gedragen, letterlijk als een handtasje dus. Dit werd aanvankelijk ook nog als enigszins vulgair gezien, want poeder, parfum en visitekaartjes in een tasje zomaar in het zicht van iedereen, dat stond toch eigenlijk gelijk aan het optillen van je rokken in het openbaar!

*'De vorm vertelt
ons iets over hoe ze
graag gezien wordt,
de inhoud over wie ze
werkelijk is.'*

Eind 19^e eeuw ontstond door het aanleggen van spoorwegen het fenomeen handbagage. Deze veranderde geleidelijk in het model handtas dat we nu kennen. De handtas is inmiddels behalve een gebruiksvoorwerp een belangrijk mode-item en statussymbool geworden. De waarde van de tas is niet meer af te lezen aan het verfijnde borduurwerk, maar de merknaam die erop staat.

Vrouwen hebben tegenwoordig een tas voor elk onderdeel van hun leven. Het uitgaanstasje, de boodschappentas, de luiertas, laptoptas... Voor een aantal vrouwen in dit boek was de tas bepalend en haalde hen uit een rolbevestigende positie. Voor anderen bleef het simpelweg een dagelijks gebruiksvoorwerp.

De vrouwen die ik heb gekozen om te portretteren in dit boek zijn totaal verschillend. Iedere vrouw heeft een unieke eigenschap die mij persoonlijk aanspreekt en inspireert. Het is zoals kunstenaar Grayson Perry zegt: 'Identity is co-created.' De knipoog van Anna Piaggi, een vleugje zelfvertrouwen van Chanel of de dromen van Josephine Baker? Kies ze zorgvuldig uit, stop ze in je tas en om Paris Hilton te citeren: 'Leef elke dag alsof je jarig bent!'

Myla Freeman

Rihanna (1988)

Rihanna, afkomstig uit Barbados, werd ontdekt tijdens een talentenjacht op haar school en mag zich inmiddels de bestverkopende vrouwelijke artiest noemen. Ze heeft een lang reeks hits en zo'n slordige 600 miljoen dollar op de bank. Haar kleding en make-uplijn Fenty zijn minstens zo succesvol als haar muziek.

Zoals de titel een van haar grootste hits verandert alles wat ze aanraakt in *diamonds*. Waar ze ook gaat of staat, overal is ze te zien met een designertas aan haar arm. Of het nu een minitasje van Jacquemus is of een *fanny pack* van Balenciaga.

Ze is een trendsetter mede dankzij haar uitgesproken visie op het gebied van inclusiviteit en diversiteit binnen de modewereld en deelt haar collecties via Instagram. Een nieuwe ontwikkeling op marketinggebied, waarmee Rihanna, met haar ruim dertien miljoen volgers, laat zien dat een succesvol modemerken runnen niet alleen voor traditionele modeontwerpers is weggelegd.

De Jacquemus-tassen zijn populair bij veel wereldsterren en top-modellen. Het feit dat zij regelmatig op Instagram verschijnen met zijn tasje heeft het merk uiteraard geen windeieren gelegd.

ICONISCHE TAS:

*Le Chiquito
van Jacquemus*

'het moment dat
je leert van jezelf
te houden wil
je nooit meer
iemand
anders,
zijn.

*'Liefde is
daar waar de
geldbuidel
hangt.'*

Chatelaine

Ysabel Goffart (1405-1477)

In de tijd waarin Ysabel leefde, ging men ervan uit dat liefde te koop was. De meeste huwelijken die gesloten werden in de hogere kringen waren verstandshuwelijken. Of dit ook voor Ysabel gold weten we niet, maar de kans is groot dat ze niet alleen uit liefde trouwde met Rogier van der Weyden, een van de belangrijkste 15^e-eeuwse schilders.

Hoe zou haar dag eruit hebben gezien? Waarschijnlijk stond zij haar man bij in zijn werk. Als model, maar zeker ook als hoofd van het huishouden. Ysabel genoot een hoge status als vrouw van een schilder die in zijn tijd al beroemd was. De rijke, laatmiddeleeuwse vrouw droeg haar tas met benodigdheden samen met haar sleutels aan een lang koord, ook wel een *chatelaine* genoemd. Geldbuidels werden vooral door mannen gedragen. Maar op het portret dat Rogier van der Weyden van zijn vrouw maakte lijkt er ook een geldbuidel aan haar rokken te hangen.

Leonardo da Vinci (1452-1519), een tijdgenoot van Ysabel, ontwierp deze tas, die destijds nooit werd uitgevoerd. Onlangs besloot het tassenmerk Gherardini naar aanleiding van de tekeningen van Da Vinci de tas alsnog uit te voeren, met verrassend eigentijds resultaat!

ICONISCHE TAS:

Chatelaine

Designed by
Leonardo da Vinci

Anna Piaggi

(1931-2012)

Speelsheid kenmerkte bij uitstek het uiterlijk van Anna. Blauw kapsel, een klein hoedje schuin op haar hoofd, groene verenboa en een laktasje met luipaardmotief: bij Anna Piaggi klopte het allemaal. Zo prijkte ze dan ook vijftig jaar lang als modejournalist voor de Italiaanse *Vogue* op de voorste rij bij coutureshows. Vaak met haar zo geliefde plastic pantertasje op schoot.

Ze had een kledingkast waar menig dame haar vingers bij zou aflikken, gevuld met maar liefst 2865 jurken, 399 jasjes, 923 hoeden en 265 paar schoenen! Ze mixte vintage met hedendaagse mode en leek zo uit de pagina's van een sprookjesboek te zijn gestapt. Haar kennis van kunstgeschiedenis, haar liefde voor het theater en haar eigen unieke gevoel voor stijl kon zij inzetten bij haar werk voor *Vogue*.

Leer en bont kunnen tegenwoordig gelukkig heel mooi nagemaakt worden. Voor de panter waarvan deze tas in de jaren vijftig gemaakt werd in Zimbabwe kwam dat verbod helaas te laat...

ICONISCHE TAS:

*Luipaardtasje
van Louis Vuitton*

'Mode
betekent
voor mij
humoren
spel. Ik
bedenk mijn
eigen regels.'

↙
Louis Vuitton

Ik ben
helemaal
niet
vrouwelijk.
Nooit
geweest.

Grayson Perry

(1960)

Kunstenaar, travestiet, schrijver en liefhebber van teddyberen. Grayson Perry werd beroemd vanwege zijn geweldige vazen en tapijten met vaak navrante afbeeldingen. Hij nam in 2003 de Turner Prize in ontvangst als zijn alter ego Claire. Het fenomeen mannelijkheid (dus ook vrouwelijkheid!) en identiteit spelen een grote rol in zijn werk. Met zijn vazen en wandtapijten geeft hij zowel commentaar op de kunstwereld als op de moderne maatschappij.

Zijn jeugd was op z'n minst ongelukkig te noemen. Bij gebrek aan moederlijke bescherming en een vaderfiguur vond Grayson troost bij zijn teddybeer Alan Measles, die een welhaast religieuze betekenis voor hem heeft gekregen. Perry is een kunstenaar die graag op diverse manieren met zijn publiek in contact treedt en ook zijn tassen lenen zich daar heel goed voor. Zoals zijn aandoenlijke zelfgemaakte avondtassen, maar ook de beperkte oplage van tien felgekleurde tassen in samenwerking met Mulberry zijn daar een mooi voorbeeld van. Zijn geliefde teddybeer Alan Measles voelt zich in ieder geval prima thuis op zowel zijn eenvoudige als peperdure tassen!

ICONISCHE TAS:

Zelfgemaakte Alan Measles tassen

Eerbetoon aan teddybeer Alan Measles

Koningin Máxima (1971)

Modekoningin Máxima, kunnen we haar ook wel noemen. Haar vele outfits en natuurlijk ook bijbehorende accessoires worden vaak breed uitgemeten in de pers. Maar daarbij wordt haar werk als pleitbezorger voor microkrediet en de ontwikkeling en onafhankelijkheid van vrouwen in de derde wereld, zeker niet vergeten.

Een van haar favoriete tassenontwerpers is de Argentijnse ontwerper Peter Kent. Zijn Baulito is een twintig jaar oud ontwerp, handgemaakt en van de beste, soepelste leersoort. Onlangs heeft hij de tas omgedoopt tot 'Baulito Amsterdam', als ode aan koningin Maxima!

ICONISCHE TAS:

Baulito van Peter Kent

Emancipatie is: zelf aan het
stuur zitten van je leven.

